

Sygn. akt VIII C 2884/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Bartek Męcina

Protokolant st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. T.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2884/18

UZASADNIENIE

W dniu 24 stycznia 2017 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wytoczył przeciwko pozwanemu A. T. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 12.999,70 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 października 2016 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu powód podniósł, że żądanie pozwu znajduje swoje źródło w umowie o kredyt w rachunku (...) zawartej w dniu 5 października 2007 r. Pozwany w czasie trwania umowy zaprzestał spłaty swoich zobowiązań, w wyniku czego powód wypowiedział umowę pismem z dnia 1 stycznia 2016 r. stawiając roszczenie w stan wymagalności z dniem 4 kwietnia 2016 r., po upływie 30 dniowego terminu wypowiedzenia. Na dochodzoną pozew kwotę składa się 12.168,52 zł tytułem należności głównej, 134,24 zł tytułem odsetek umownych naliczonych za okres od 7 września 2015 r. do 4 kwietnia 2016 r., 690,44 zł tytułem odsetek karnych umownych naliczonych za okres od 5 kwietnia 2016 r. do 17 października 2016 r. i 6,50 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji.

(pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 3-5)

W dniu 12 maja 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozew kwotę wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 6)

W dniu 31 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie postanowienie, w którym uchylił powyższy nakaz zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi z uwagi na to, że miejsce pobytu pozwanego nie było znane.

(postanowienie k. 13)

W piśmie procesowym z dnia 20 maja 2020 r. pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o oddalenie powództwa w całości, kwestionując powództwo zarówno co do zasady, jak i wysokości, a także wskazaną przez powoda datę wymagalności roszczenia. Pozwany zarzucił powodowi nie udowodnienie zawarcia pomiędzy stronami umowy bankowej, gdyż powód nie przedstawił umowy, która miałyby łączyć strony. Dalej pozwany zakwestionował moc dowodową wyciągu z ksiąg rachunkowych banku, który powinien być oceniany wyłącznie jako dokument prywatny. Strona pozwana podniosła również, że powód nie udowodnił zasadności dochodzenia roszczenia we wskazanej w pozwie wysokości, również w zakresie odsetek.

(pismo procesowe k. 86- 88)

W piśmie procesowym z dnia 9 czerwca 2020 r. pełnomocnik powoda podtrzymał żądanie pozwu twierdząc, że poprzez złożenie elektronicznego zestawienia operacji z rachunku pozwanego, wykazał wysokość dochodzonego roszczenia. Co do oceny mocy dowodowej wyciągu z ksiąg rachunkowych banku powód potwierdził, że jest to dokument prywatny.

(pismo procesowe k. 93- 94)

Również pełnomocnik pozwanego w piśmie procesowym z dnia 23 września 2020 r. podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. W ocenie strony pozwanej, złożona umowa o prowadzenie bankowych rachunków bieżących, nie rodziła żadnego zobowiązania po stronie pozwanego. Powód nadal nie udowodnił podstawy do naliczania odsetek umownych w ogóle, a także nie wykazał prawidłowości wypowiedzenia umowy. Z przedstawionej umowy nie wynika możliwość dokonania salda ujemnego, a tym bardziej jego maksymalna wysokość, nie wskazano również w umowie nr rachunku bankowego.

(pismo procesowe k. 99- 100)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo już zmianie.

(protokół rozprawy k. 105)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. T. w dniu 5 października 2007 roku zawarł (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę o prowadzenie bankowych rachunków bieżących oraz umowę o korzystanie z kart płatniczych banku. Na podstawie umowy o prowadzenie bankowych rachunków bieżących powód zobowiązał się do prowadzenia rachunku, przechowywania środków pieniężnych pozwanego oraz przeprowadzania na jego zlecenie rozliczeń pieniężnych. Z kolei na podstawie umowy o korzystanie z kart płatniczych powodowy bank zobowiązał się do wydawania do rachunków kart płatniczych i ich obsługi. W formularzu weryfikacji danych osobowych jako adres zameldowania wskazano ul. (...) w S., a jako adres korespondencyjny u. Słowiańską w Ł..

(umowa bankowa k. 95- 96, formularz weryfikacji danych osobowych k. 97)

Pismem z dnia 1 stycznia 2016 r. powód wezwał pozwanego do spłaty zaległych płatności na rachunku M. w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Wymagalne należności na dzień sporządzenia pisma powodowy bank określił na kwotę 514,92 zł. Powód poinformował, że w przypadku braku spłaty w określonym powyżej terminie, pismo należy traktować jako wypowiedzenie umowy, a okres wypowiedzenia wynosi 60 dni i jest liczony od następnego dnia po upływie 7 dniowego terminu. Przesyłka zawierająca powyższe pismo została zwrócona w dniu 8 stycznia 2018 r. z adnotacją „zwrot, adresat nieznany”.

(ostateczne wezwanie do zapłaty k. 28, potwierdzenie odbioru k. 29- 30)

W wyciągu z ksiąg bankowych z dnia 17 października 2016 roku powód wskazał, że łączne zadłużenie pozwanego z tytułu przedmiotowej umowy bankowej wynosi łącznie 12.999,70 zł w tym 12.168,52 zł tytułem należności głównej, 134,24 zł tytułem odsetek umownych naliczonych za okres od 7 września 2015 r. do 4 kwietnia 2016 r., 690,44 zł tytułem odsetek karnych umownych naliczonych za okres od 5 kwietnia 2016 r. do 17 października 2016 r. i 6,50 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji.

(wyciąg z ksiąg bankowych k. 31)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu w całości.

W przedmiotowej sprawie powód dochodził od pozwanego zapłaty kwoty 12.999,70 zł, w tym 12.168,52 zł tytułem należności głównej, 134,24 zł tytułem odsetek umownych naliczonych za okres od 7 września 2015 r. do 4 kwietnia 2016 r., 690,44 zł tytułem odsetek karnych umownych naliczonych za okres od 5 kwietnia 2016 r. do 17 października 2016 r. i 6,50 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji, wynikających z umowy o kredyt w rachunku (...) zawartej w dniu 5 października 2007 r.

W ocenie Sądu zaferowany przez stronę powodową materiał dowody był niewystarczający do uwzględnienia powództwo. Uzupełniając pozew po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego powód załączył co prawda umowę bankową, ale łączącą go z zupełnie inną osobą. Dopiero po zwróceniu uwagi na powyższą okoliczność w piśmie pełnomocnika pozwanego, strona powodowa przedstawiła zawartą w dniu 5 października 2007 z A. T. umowę o prowadzenie bankowych rachunków bieżących oraz umowę o korzystanie z kart płatniczych banku. Jak już była o tym mowa powyżej, na podstawie wskazanej umowy o prowadzenie bankowych rachunków bieżących powód zobowiązał się do prowadzenia rachunku, przechowywania środków pieniężnych pozwanego oraz przeprowadzania na jego zlecenie rozliczeń pieniężnych, a na podstawie umowy o korzystanie z kart płatniczych powodowy bank zobowiązał się do wydawania do rachunków kart płatniczych i ich obsługi. W zasadzie umowa nie mówi wprost o jakichkolwiek zobowiązaniach pozwanego, które mogłyby być podstawą roszczenia o zapłatę sformułowanego w pozwie. W umowie wymieniono Regulamin wydawania i używania debetowych kart płatniczych w mBanku, Potwierdzenie wydania karty i Taryfę prowizji i opłat bankowych w mBanku. Jednak strona powodowa nie przedstawiła żadnego z wymienionych dokumentów. Dlatego nie wiadomo, czy w ogóle wydano pozwanemu jakąkolwiek kartę, a jeżeli tak to jaką, jakie były warunki spłaty zadłużenia zaciągniętego przy pomocy karty, jaka była wysokość spłaty minimalnej, czy strony zastrzegły odsetki, a jeżeli tak to czy były to odsetki umowne, czy też ustawowe, czy strony zastrzegły odsetki karne i w jakiej wysokości strona powodowa była uprawniona do ich naliczania. W końcu nie jest możliwe do ustalenia w jakich okolicznościach powód był uprawniony do wypowiedzenia umowy, a mianowicie w jakiej wysokości musiało istnieć zadłużenie i w jakim terminie musiało nastąpić wypowiedzenie, a także czy musiało je poprzedzać wezwanie do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia umowy. Powyższe okoliczności są tym bardziej istotne, ponieważ pozwany od samego początku kwestionował, aby łączyła go z powodowym bankiem jakąkolwiek umowa bankowa oraz kwestionował powództwo zarówno co do zasady, jak i wysokości, podnosząc dokładnie wymienione powyżej zarzuty. Pomimo tego powód ograniczył się jedynie do złożenia umowy z 5 października 2007 r. W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że przysługuje mu wobec pozwanego roszczenie o zapłatę w dochodzonej pozwem wysokości. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że pozwany powinien zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące

przepisy nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pozwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148), a nie zrobił tego nawet po tym jak strona pozwana kwestionowała powództwo zarówno co do zasady, jak i wysokości. Wobec wymienionych mankamentów przedstawionego przez stronę powodową materiału dowodowego, jako niewystarczające do udowodnienia zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia, należy ocenić elektroniczne zestawienie operacji. Wobec kwestionowania przez A. T. faktu zawarcia z powodem umowy bankowej, brak jest podstaw do przyjęcia, że rachunek o nr wskazanym w elektronicznym zestawieniu operacji, faktycznie był prowadzony przez powoda dla pozwanego. Poza tym poza przelewami i wypłatami, których miał dokonywać pozwany, elektroniczne zestawienie operacji zawiera naliczone przez powoda opłaty, prowizje i odsetki, a wobec nie przedstawienia przez stronę powodową Regulaminu wydawania i używania debetowych kart płatniczych w mBanku, Potwierdzenia wydania karty i Taryfy prowizji i opłat bankowych w mBanku, nie jest możliwe do ustalenia, czy powodowi przysługiwało uprawnienie do ich naliczania, a jeżeli tak to w jakiej wysokości.

Takim dowodem potwierdzającym samodzielnie istnienie i wysokość zobowiązania pozwanego nie może być również przedstawiony przez powoda wyciąg z ksiąg bankowych powoda. Strony były zgodne, że wymieniony dokument należy ocenić jako prywatny, co ogranicza jego znaczenie dowodowe.

Poza tym z powodu nie przedstawienia przez powoda Regulaminu wydawania i używania debetowych kart płatniczych w mBanku, nie jest możliwa ocena, czy pismo z dnia 1 stycznia 2016 r. mogło stanowić wypowiedzenie umowy bankowej łączącej strony. Należy przypomnieć, że wymienionym pismem powód wezwał pozwanego do spłaty zaległych płatności na rachunku M. w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Zatem pismo powoda z 1 stycznia 2016 r. powinno zostać potraktowane zgodnie z jego tytułem, jako ostateczne wezwanie do zapłaty. W takim razie powołany przez powoda dokument nie mógł stanowić wypowiedzenia umowy, a dokonane w nim zastrzeżenie, że w przypadku braku spłaty w określonym powyżej terminie, pismo należy traktować jako wypowiedzenie umowy, a okres wypowiedzenia wynosi 60 dni i jest liczony od następnego dnia po upływie 7 dniowego terminu, należy uznać za bezskuteczne.

Zresztą abstrahując od powyższych rozważań, należy stwierdzić, że strona powodowa nie udowodniła, że skutecznie doręczyła pozwanemu pismo z dnia 1 stycznia 2016 r. Należy przypomnieć, że przesyłka wysłana na adres plac (...) w Ł., wróciła z adnotacją „zwrot, adresat nieznan”. W formularzu weryfikacji danych osobowych, załączonym do umowy o prowadzenie bankowych rachunków bieżących, jako adres zameldowania pozwanego wskazano ul. (...) w S., a jako jego adres korespondencyjny ul. (...) w Ł.. Powód nie przedstawił żadnego dokumentu, czy nawet twierdzenia, że strona pozwana zmieniła swój adres korespondencyjny na plac (...) w Ł.. Zatem przesyłkę zawierającą ostateczne wezwanie do zapłaty, należy uznać za niedoręczoną.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo w całości, jako nieudowodnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Pozwany wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od strony powodowej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Koszty procesu w przedmiotowej sprawie to koszty zastępstwa adwokackiego strony pozwanej w wysokości 3.600 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz.U. 2015, poz. 1800) oraz 17 zł z tytułu opłaty skarbowej na pełnomocnictwo. W związku z powyższym Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.